

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
2.Bhar.139/2025/9.szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a 2025. október hó 16. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A csalás büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2025. február hó 21. napján kihirdetett 31.Bf.8612/2024/10. számú ítéletét Terhelt2 II.r. vádlott tekintetében megváltoztatja.

A másodfokú eljárásban a II.r. vádlott terhén helyesen 28.000 (huszonnyolcezer) forint bűnügyi költség merült fel.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A bíróság1 a 2024. január 19. napján kihirdetett 805.B.10.938/2019/209. számú ítéletével Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottat az ellenük a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő csalás büntette és a Btk. 345. §-ába ütköző hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

[2] Az ítélet Terhelt1 I.r. vádlott vonatkozásában 2024. január 19. napján jogerőre emelkedett.

[3] Az ítélet ellen az ügyész fellebbezést jelentett be Terhelt2 II. r. vádlott terhére bűnössége megállapításáért, valamint büntetés kiszabása érdekében.

[4] A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2025. február 21. napján kelt 31.Bf.8612/2024/10. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet Terhelt2 II. r. vádlott tekintetében megváltoztatta, őt bűnösnek mondta ki csalás bűntettében mint közvetett tettest [Btk. 373. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §], ezért halmazati büntetésül 2 év szabadságvesztésre ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, annak végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette. Rögzítette, hogy a szabadságvesztés végrehajtása esetén a II. r. vádlott annak kétharmad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

[5] Pontosította a tárgyalási határnapok megjelölését, a II. r. vádlottat kötelezte az elsőfokú eljárásban terhén felmerült 61.142 forint bűnügyi költség viselésére, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[6] Kötelezte a másodfokú eljárásban felmerült 8.400 forint bűnügyi költség viselésére.

[7] A másodfokú bíróság ítélete ellen Terhelt2 II. r. vádlott védője felmentés érdekében fellebbezett.

[8] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.297/2025/3. számú átiratában a védelmi fellebbezést nem tartotta alaposnak.

[9] Utalt arra, hogy a harmadfokú eljárás lehetősége a Be. 615. § (1) bekezdése és a (2) bekezdés a) pontja alapján megnyílt, a fellebbezés a (3) bekezdés a) pontja szerint az ellentétes döntést sérelmezi.

[10] A Be. 621. § (2) bekezdés alapján tanácsülés kitűzését indítványozta.

[11] Olyan eljárási szabálysértést, amely az első- és a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolná, nem észlelt.

[12] Az ügyész kifejtette, hogy a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság ítélete részben megalapozatlan, mert a tényállás részben hiányos, részben téves ténybeli következtetéseken alapul. A megalapozatlanságot a másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja szerint, az ügyiratok tartalma alapján és helyes ténybeli következtetés révén kiküszöbölte, a Be. 593. § (5) bekezdés a) pontjában írtak alapján ellentétes tényállást állapított meg. Ennek során a Be. 593. § (2) bekezdés alapján a másodfokú bíróság az eltérő tényekkel kapcsolatos bizonyítékokat eltérően értékelte. A

másodfokú bíróság által megállapított tényállás a Be. 592. § (1) vagy (2) bekezdésében írt hibában, illetve hiányosságban nem szenved, a Be. 619. § (1) bekezdésben írtak szerint ezért a harmadfokú bíróság a határozatát arra alapíthatja.

[13] Az ügyészi álláspont szerint a másodfokú bíróság az ügydöntő határozata indokolásában részletesen elemezte az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységét, meggyőző indokolással vezette le, hogy az ítélet hiányossága és az elsőfokú bíróság téves ténybeli következtetései miben merültek ki. E körben valamennyi bizonyítékot az elsőfokú bíróságtól eltérően a maga teljességében, az ügyiratok szerinti tartalommal vett számba és okszerűen értékelt. A másodfokú bíróság alappal tulajdonított kiemelt jelentőséget annak, hogy a sértett megtévesztésére szolgáló okiratokat a II. r. vádlott szerezte be, és azok tartalma, valamint a már a cselekmény idején is általa közölt adatok (a magát banki ügyintézőnek kiadó személy megnevezése) alapján a II. r. vádlottnak tisztában kellett lennie az iratok valótlan tartalmával.

[14] Az ügyész utalt arra is, hogy a tényállás hiányosságának pótlása, felderítetlenségének megszüntetése, az iratellenesség kiküszöbölése, avagy a helyes ténybeli következtetés levonása nem esik a felülmérlegelés tilalma alá, hanem éppen a megalapozatlanság orvoslásának törvényes eszköze, amelyet a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja kifejezetten arra az esetre rendel alkalmazni, ha az így módosult eltérő tényállás a felmentett vádlott bűnösségének megállapításához vezethet [EBH2019.B.9.]. Jelen ügyben a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet részleges megalapozatlanságát küszöbölte ki, ezzel összefüggésben pedig törvényesen értékelte a bizonyítékokat is az elsőfokú bíróságtól eltérően.

[15] A fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltak szerint a másodfokú bíróság által megállapított tényállásból okszerűen következik a II. r. vádlott bűnössége, a cselekmény minősítése mindkét büncselekmény vonatkozásában törvényes. Az eljárás során előadott védelmi érveléssel szemben a vagyon elleni büncselekmény tekintetében nincs jelentősége annak, ha a II. r. vádlott az általa szolgáltatott banki iratokkal megtévesztett sértett nevét nem ismerte, a bűnösség megállapíthatósága tekintetében annak sem, hogy a sértettnek okozott kárt a vádlottak utóbb megtérítették. A felmentést célzó fellebbezést nem tartotta alaposnak.

[16] Az ügyészi álláspont szerint a másodfokú bíróság a törvénynek megfelelően rögzítette az irányadó büntetés tételkeretét is, emellett a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőket helytállóan vette számba, a kiszabott büntetéssel egyetértett. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát és a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjának meghatározását is törvényesnek tartotta.

[17] A II.r. vádlott személyi körülményei alapján megalapozottnak tartotta a másodfokú bíróság azon érvelését, hogy a II.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés annak végrehajtása nélkül is eléri a célját, a végrehajtás felfüggesztésével, a próbaidő tartamával ugyancsak egyetértett. A járulékos rendelkezéseket törvényesnek tartotta.

[18] Indítványozta, hogy a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

[19] A II.r. vádlott védője írásbeli fellebbezés indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az eljárás során nem volt kétséget kizáróan bizonyítható, hogy Terhelt2 II. r. vádlott szándékosan tévedésbe ejtette Terhelt1 I. r. vádlottat a név3-nal kötött megállapodás során felhasznált váltó és bankgarancia valóságát és a mögöttes fedezetet illetően, ezáltal az sem, hogy Terhelt2 II. r. vádlott név3 megtévesztésére jogtalan haszonszerzési célzattal a tévedésben lévő I. r. vádlottat használta volna fel.

[20] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megfelelő körültekintéssel mérlegelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, az I. és II. rendű vádlottak büntetőjogi felelősséget tagadó vallomásait, név3 sértett, tanú7, név6, név7, tanú9, tanú8, tanú10, tanú2, tanú5, tanú3, tanú6 tanúk vallomásait, a nemzetiség1 megkeresésekre adott válaszokat, a telekommunikációs eszközökön folytatott levelezésekről felvett feljegyzéseket, az I. r. vádlott által az eljárás során csatolt levelezéseket és az egyéb okirati bizonyítékokat.

[21] Kellő körültekintéssel vizsgálta az elsőfokú bíróság mind név3, mind pedig az I. r. vádlott irányába fennálló II.r. vádlotti tudattartalmat.

[22] név6 biztosította arról, hogy az okirat az alaki követelményeknek megfelel és valós tőke áll mögöttes.

[23] név7 - aki komoly szaktekintély -, szintén azt mondta, hogy a bank többször leellenőrizte a cég számláját, hogy az valós tőkével és fedezettel rendelkezik-e, melyet megerősítettek. Az I. r. vádlott a vádban írt dokumentumokat ezt követően ajánlotta fel fedezetként név3-nak.

[24] Az I. r. vádlott felhívta Terhelt2t, hogy a bank őt tájékoztassa, hogy a váltó fedezettel bír és valid, amely tájékoztatást a banktól az I. r. vádlott meg is kapott. Elküldték a váltó számát, amit korábban Terhelt2 legyártatott, joggal hitte, hogy az felhasználható. név3 tanú vallomása Terhelt2 II. r. vádlott cselekvőségét illetően annyiban releváns, hogy a tanú vallomásában sem említette, sőt inkább cáfolta, hogy Terhelt2 II. r. vádlottat akárcsak közvetetten ismerte volna, az ő szerepéről valójában nem volt tudomása.

[25] A tanúvallomások Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában azt támasztották alá, hogy az üzletkötés kapcsán csak az I. r. vádlottal állt kapcsolatban, egyik tanú sem tudott arra nyilatkozni, hogy a II. r. vádlottnak mennyiben volt tudomása arról, hogy az általa beszerzett kezességvállaló nyilatkozat valótlan.

[26] A hozzáértőnek tekinthető név6 és név7 egyértelműen azt támasztották alá, hogy a váltók és a bankgarancia a formális feltételeknek megfelelt, amelyből nem következik, hogy Terhelt2-nak fel kellett ismernie azok hamisságát. Az sem igazolt, hogy ő maga vett volna részt azok kiállításában.

[27] A rendelkezésre álló bizonyítékok cáfolták azt a vádirati tényállásban foglalt állítást, miszerint Terhelt1 I. r. vádlott befektetni sem kívánt a sértett által kivitelezendő beruházásba, a valótlan tartalmú ajánlatot kizárólag az általa meghatározott 200.000 Euro jogosulatlan megszerzése érdekében tette. Az I. r. vádlott meggyőző védekezést és okirati bizonyítékokat szolgáltatott azon állításait illetően, hogy érdeke fűződött ahhoz, hogy a név3nal megkötött megállapodás teljesüljön, s amikor arról értesült, hogy a II. r. vádlottól beszerzett banki kötelezettségvállalás hamis, mindent megtett azért, hogy a megállapodás más úton teljesüljön, a sértett kára megtérüljön. A bizonyítékok egyértelműen abba az irányba mutattak, hogy Terhelt1 I. r. vádlott nem bírt tudomással arról, hogy a II. r. vádlott által rendelkezésére bocsátott banki okiratok valótlanok. Abban a jóhiszemű téves feltevésben szolgáltatva név3 részére az ügylet fedezetéül a váltókat és a bankgaranciát, hogy azok valósak.

[28] A bizonyítási eljárás eredményeként rögzített ítéleti tényállás szerint II. r. vádlott szerepe az ügyletben a bankgarancia megszerzése és az ezt igazoló okiratok I. r. vádlott részére történő átadása volt.

[29] Minden bizonyíték azt támasztotta alá, hogy név3nal egyáltalán nem állt kapcsolatban, nevét is csak utóbb, a feljelentés megtételét követően tudta meg. Az I. r. vádlottal 2014. februárjában kötött megállapodás alapján a II. r. vádlott blokkolt tőkét biztosított az I. r. vádlott cége rendelkezésére a nemzetiség1 bankban, amelyet az I. r. vádlott fel kívánt használni a név3nal 2014. augusztusában megindított építőipari projekthez. Terhelt2 II. r. vádlott és név3 sértett közötti tényleges kapcsolat hiányában elvethető az a feltételezés, hogy a II. r. vádlott közvetlenül saját maga ejtette volna tévedésbe név3t.

[30] A sértett közvetett módon, Terhelt1 I. r. vádlott felhasználásával történő tévedésbe ejtése kapcsán pedig azt kell mérlegelni, hogy a II. r. vádlott tudott-e az általa szolgáltatott banki okiratok valótlan voltáról, arról, hogy a nemzetiség1 banknál valójában a váltók mögött nincs bankgarantált fedezet, illetve, hogy a II. r. vádlott a saját szándékait és anyagi helyzetét illetően – a jogtalan haszonszerzés célzatával – megtévesztette-e Terhelt1t akkor, amikor 2014. februárjától kezdődően arról győzte meg őt, hogy a cég3 cége által felhasználható tőke áll az I. r. vádlott rendelkezésére. Terhelt1 I. r. vádlott 2014. augusztusában a 200.000 eurót név3tól a blokkolt tőke felszabadítása céljából ugyanis azért kapta meg, mert az I. r. vádlott és a sértett is bíztak a banki tőkefedezet léteiben. A szándékos megtévesztésre vonatkozóan az ítéleti bizonyossági szintet megalapozó bizonyíték nem állt rendelkezésre.

[31] Kiemelte a védő, hogy az ügyészség a II. r. vádlott cselekvőségét érintő igen lényeges vádirati minősítés változtatásakor (a II. r. vádlott egyedüli tette a vádbeli cselekményeknek) perbeszédében a bizonyítási eljárás befejezését követően nem kínált fel a II. r. vádlott külön cselekvőségét megalapozó bizonyítékokat.

[32] Nem áll rendelkezésre olyan bizonyék sem, amely a II. r. vádlottnak és cégének, a cég3nak 2014. február és augusztusra vonatkozó fizetési készsége és fizetési képessége, a II. r. vádlott ekkori tudatállapotára megalapozott következtetést enged levonni. Egyebekben az ügyészség a minősítés változtatásakor a vádirati tényállást sem változtatta meg, a változatlanul hagyott vádirati tényállásból viszont nem következik Terhelt2 II. r. vádlott

egyedüli tettesi cselekvősege és az sem, hogy Terhelt1 I. r. vádlottat ő ejtette volna tévedésbe, ezáltal eszközként használva őt név3 megtévesztésekor.

[33] Az I. és II. r. vádlottak beszélgetéséből egyértelmű, hogy a magát nemzetiség1 ügyintézőnek kiadó személlyel a II. r. vádlott tartotta a kapcsolatot, az okiratok kiállítását ő intézte. Arra viszont nincs egyértelmű utalás, hogy a II. r. vádlott ekkor tudott volna azok valótlan voltáról, mindössze arról, hogy a külföldi bank részéről a swift küldését és a váltó legyártását a II. r. vádlott által ismert név4 intézi. E személy csalárd magatartásának tényére azonban csak később, a sértett érdeklődésére 2015. márciusában adott a bank tájékoztatást.

[34] Terhelt2 II. r. vádlott által tanú10tel folytatott beszélgetésből pedig az derül ki, hogy név3t törvénytelen eszközökkel tervezik rávenni, hogy feljelentését visszavonja, a nyomozás ne érjen el a nemzetiség1 szálakig, valamint arra is utal a II. r. vádlott, hogy a váltókat vissza kell adnia név4nek, a magát nemzetiség1 banki ügyintézőnek kiadó személynek.

[35] Lényegesnek tartotta a védő, hogy e beszélgetésre már a feljelentés tételét követően, a tényállásbeli megállapodás megkötését követően egy évvel, 2015. nyarán került sor, miután a bankgarancia valótlanságára fény derült, s miután az I. r. vádlott és név3 viszonya elmérgesedett. E beszélgetés motivációja tehát nyilvánvalóan az volt, hogy név3t „megállítsák.” Tény, hogy e beszélgetés alapján felmerül a II. r. vádlott szabálytalan, illegális tevékenysége nemzetközi bankügyletek bonyolítása kapcsán, ugyanakkor ezen utólagos beszélgetés alapján visszakövetkeztetni a II. r. vádlott 2014. februárja és 2014. augusztusa idején fennálló tudattartalmára aggályos. E beszélgetések alapján az ítéleti bizonyosságot elérő szinten nem lehet megállapítani, hogy Terhelt2 II. r. vádlott már a Terhelt1sal 2014. februárjában kötött megállapodáskor, majd azt követően a Terhelt1 által 2014. augusztusában név3nal kötött megállapodáskor tudott volna arról, hogy az általa szolgáltatott banki okiratok valótlanok, tényleges fedezetül nem szolgálnak, miáltal Terhelt1 I. r. vádlott felhasználásával megtévesztette név3t. Azon körülmények, hogy a II. r. vádlott a neki átutalt összeget az I. r. vádlottnak visszafizette, valamint, hogy az I. r. vádlottal alapvetően abban egyeztek meg, hogy a projekt teljesedésbe menését követően kap jutalékot a II. r. vádlott, inkább azt erősíti, hogy a II. r. vádlottnak is a megállapodásnak megfelelő teljesítés állt érdekében.

[36] A védői álláspont szerint kétségtelen, hogy Terhelt2 II. r. vádlott esetében rendelkezésre állnak olyan bizonyítékok, amelyek jelen ügyben a cselekmény elkövetésének gyanúját felvetik, azonban ezek kétséget kizáró módon nem támasztották alá a cselekmények elkövetésének idején, 2014. augusztusában fennálló jogtalan haszonszerzés érdekében kifejtett megtévesztő magatartását és azt sem, hogy az ügylet során felhasznált okiratok valótlanosságáról a II. r. vádlott tudott volna. A pénzügyi bank nevében fellépő, álnevet használó csalók Terhelt2 II. r. vádlottat is megtévesztették. Az ügyész feladata lett volna bizonyítani, hogy ez nem így történt, ez azonban nem történt meg.

[37] Miután szakértők ellenőrzésük során banki kapcsolataik révén keresték fel a pénzügyi bankot, mely informálisan nem lehetséges, ezért a megerősítő választ nyilván a pénzügyi bankba beépült csalók adhatták meg. Arra nem derült fény, hogy az álnevek mögött kik rejtőztek, de láthatóan szakértelemmel bírtak, mivel profi okiratot tudtak produkálni és a banki kapcsolatokon keresztül a fedezet ellenőrzésre is pozitív eredményt

tudtak adni. Ezek tények pedig életszerűvé teszik, hogy a csalás valódi elkövetői az álnevet viselő személyek lehetnek, amelyről a II. r. vádlott sem tudott. Különösen azért, mert a II. r. vádlott, hasonlóan az I. r. vádlotthoz nem a 200.000 euróból remélt hasznót, hanem a ország2i építkezésbe való befektetésből.

[38] Az ügyészség és a másodfokú bíróság ezen eseményszál megtörténtét nem cáfolta, ezért a másodfokú bíróság által meghozott bűnösséget megállapító ítélet nem teljes körű bizonyítás és bizonyíték mérlegelés alapján történt. A másodfokú bíróság nem zárta ki, hogy nem az álnevet viselő személyek voltak a valódi elkövetők, akik II. r. vádlottat becsapták, hiszen a II. r. vádlottól független fedezetellenőrzés is pozitív eredményt hozott és ezen érdeklődésre a II. r. vádlottnak nem volt ráhatása. Mindezek alapján kérte védenec felmentését.

[39] Az ítéltábla az ügyet az ügyési indítványnak megfelelően a Be. 621.§ (2) bekezdése alapján tanácsülésre tűzte, az arra jogosultak nyilvános ülés kitűzését nem kérték.

[40] A II.r. védő felmentést célzó fellebbezése nem vezetett eredményre.

[41] Az ítéltábla megállapította, hogy a Be.615.§ (1) bekezdése alapján megnyílt a harmadfokú eljárás lehetősége, a fellebbezések a Be.615.§ (2) bekezdés b) pontja, valamint a (3) bekezdés a) és b) pontjai alapján joghatályosak.

[42] A harmadfokú bíróság a Be.618.§-a alapján megvizsgálta a fellebbezéssel támadott másodfokú határozatot, és azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást. Megállapította, hogy az eljárási szabályokat az első- és másodfokú bíróság maradéktalanul megtartotta. Olyan ok, amely a határozatok hatályon kívül helyezését eredményezhetné, nem állapítható meg. További bizonyítást az ügyben - szemben a védői érveléssel – nem kellett volna lefolytatni a másodfokú eljárásban, a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az ügy elbíráható volt.

[43] A Be.619.§ (1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság a határozatát meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett döntés tekintetében megalapozatlan.

[44] Ugyanezen törvényhely (2) bekezdése alapján a harmadfokú eljárásban nincs helye bizonyításnak.

[45] A (3) bekezdés szerint, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan, és a helyes tényállás az elsőfokú, illetve a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján megállapítható, vagy a helytelen ténybeli következtetés a lefolytatott bizonyítás alapját érintő

ügyiratok alapján kiküszöbölhető, a harmadfokú bíróság a tényállást kiegészíti, illetve helyesbíti.

[46] Itt szükséges utalni arra, hogy a védelmi fellebbezés az ellentétes döntésre vonatkozott, a Be. 615.§ (3) bekezdés szerint a fellebbezés sérelmezheti a) az ellentétes döntést, b) kizárólag az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálatból eredő, a Be. 538.§ (3) bekezdésében meghatározott rendelkezést vagy indokolást.

[47] Az ítéltábla rögzíti, hogy a fentebb hivatkozott jogszabályhelyek alapján jelen harmadfokú eljárásban a tényálláson kívül felülvizsgálat tárgyát képezik a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezések, az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezések, az indokolás tartalma.

[48] Az ítéltábla megállapította, hogy a másodfokú bíróság által megállapított tényállás megváltoztatására irányuló védelmi indítvány nem vezetett eredményre.

[49] A Be.593.§ (1) bekezdés szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságát kiküszöbölte, a tényállást kiegészítette, helyesbítette, mert a helyes tényállás az iratok tartalma, ténybeli következtetés alapján megállapítható volt. A Be.593.§ c) pontja szerint az ügyiratok tartalma, ténybeli következtetés alapján az elsőfokú bíróságtól eltérő tényállást állapíthatott meg, mert a II.r. vádlott bűnössége megállapításának volt helye. A (2) bekezdés szerint ebben az esetben a másodfokú bíróság az eltérő tényekkel kapcsolatos bizonyítékokat a megalapozatlan tényállásrészt illetően eltérően is értékelhette, tehát eljárási szabálysértés nem valósult meg. A másodfokú bíróság az indokolási kötelezettségének teljes terjedelemben eleget tett.

[50] A másodfokú bíróság által megállapított történeti tényállás megalapozott, nem szenved a védő által írt hibában, iratellenesnek, téves következtetésen alapulónak nem nevezhető.

[51] Csupán a pontosítás miatt utal az ítéltábla arra, hogy a másodfokú ítélet [17] bekezdésében írt tényállás kiegészítést az elsőfokú ítélet [17] bekezdését követően, a [18] bekezdés elé szükséges illeszteni.

[52] Utalni szükséges arra is, hogy mivel a másodfokú bíróság a [29] bekezdésben írt tényállás rész helyett új tényállásrészt állapított meg, a korábbi [29] bekezdésben írtakat mellőzni szükséges.

[53] A másodfokú bíróság - szemben a védői észrevétellel - részletesen számot adott arról, hogy mely bizonyítékokat értékelt az elsőfokú bíróságtól eltérően, milyen logikai következtetéseket vont le, melyre eljárásjogi lehetősége volt.

[54] A Be. 619.§ (1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság a határozatát a másodfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, mert az nem volt megalapozatlan.

[55] A másodfokú bíróság indokolása teljes körű, helytelen logikai következtetést nem tartalmaz, minden bizonyíték összevetése megtörtént. Ezzel szemben a védői álláspont egyoldalú, nem vesz figyelembe minden rendelkezésre álló bizonyítékot, ezért juthatott a védő arra a következtetésre, hogy II.r. vádlottat is megtévesztették ismeretlen tettesek, illetve nem bizonyosodott be az elkövetési időre vonatkoztatható bűnös tudattartalma.

[56] A másodfokú ítélet indokolásának [22]-[29] bekezdéseiben írtak minden tekintetben helytállóak.

[57] A [26] bekezdésben az ítéltábla név15 névelírást név3ra javítja, mely nyilvánvaló névelírás.

[58] A másodfokú bíróság helyesen utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság azért hozott felmentő ítéletet II.r. vádlott tekintetében, mert a bizonyítékok értékelése részben hiányos maradt, lényeges bizonyítékokat az elsőfokú bíróság nem teljeskörűen vont az értékelése körébe, ez a tényállás részbeni megalapozatlanságát eredményezte.

[59] Már az elsőfokú bíróság is azt a ténymegállapítást tette az ítélet [22] bekezdésében, hogy a II.r. vádlott ismeretlen forrásból szerezte be a bankgarancia nyújtásról szóló okiratokat, azaz nem a hivatalos banki eljárás eredményeként jutott hozzá. Az elsőfokú ítélet azt is rögzíti, hogy ilyen okiratokat a bank nem állított ki, a felhasznált okiratokon lévő aláíró ügyintézők (név4, név14) nem voltak a bank alkalmazottai, valamint a bank nem kezelte a II.r. vádlott által hivatkozott számlát. Ugyanakkor ezen ténymegállapításból, általa is felsorolt bizonyítékokból nem vonta le az elsőfokú bíróság a megfelelő következtetést.

[60] Hivatkozott a védő arra, hogy esetleges bűnösséget megalapozó bizonyítékok csak a II.r. vádlott elkövetés utáni tudattartalmára vannak, az elkövetéskori időre viszont nem állnak rendelkezésre.

[61] Lényeges körülmény, a másodfokú bíróság is helyesen utalt arra, hogy név II.r. vádlott már a Kft3-vel a cég3 Ltd-vel történt megállapodás megkötése során 2014. február 4-én is említést tett (nyomozati irat 643. oldal). A 2014. február hó 4.-i keltezésű Megállapodás nevű okirat - mely I. r. vádlott által képviselt Kft.1. és II.r. vádlott által ügyvezetett cég3 Ltd. között jött létre - azt tartalmazza, hogy a megállapodás tárgya, hogy a cég3 Ltd. blokkolt tőkét és alszámlát biztosít a pénzügyi intézet6 Privát Banknál város5ban a Kft.1. részére. A 3. bekezdés szerint Terhelt2 ügyvezető kijelenti, hogy a blokkolt tőke, melyet cége biztosít, a banki ellenőrzésen átesett, tiszta, amelyért ő felelősséget vállal, továbbá kijelenti, hogy a bank officer név4 jegyzi a számlát. Terhelt2 II.r. vádlott azt is kijelentette, hogy a kiállított banki instrumentumok, váltó, bankgarancia, csekk valóságáért, hitelességéért teljes felelősséget vállal.

[62] Szükséges utalni arra is, hogy nemcsak a bankgarancia tárgyában kiállított okiratok voltak hamisak, hanem már a II.r. vádlott által számlakivonatként felmutatott

okiratok is, melyek azt igazolták valótlanul, hogy a II.r. vádlott cége rendelkezett 50 millió eurós tőkével.

[63] A banknak nem állt érdekében hamis okirat kiállítása, az okiratokat pedig II.r. vádlott szolgáltatta.

[64] A védő felvetette, hogy védencét is megtéveszthették a bankba beépült ismeretlenek, ezzel a lehetőséggel a másodfokú bíróság nem foglalkozott indokolásában. Ez a következtetés a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem vonható le.

[65] A bank nem alkalmazta név4 név16 és név14t. Az I. és II.r. vádlott közötti, 2014. február 4.-i gmail üzenetváltásából nyilvánvaló, hogy II.r. vádlottnak már ahhoz is 100.000 euróra lett volna szüksége, hogy a váltó kiállításra kerülhessen. (nyomozati irat 921.oldal)

[66] Azt is helyesen taglalta a másodfokú bíróság, hogy a 200.000 eurós összegnek a célra szánt felhasználását megkérdőjelezi az, hogy ebből az I.r. vádlottnak 50.000 eurót név11nek kellett tovább utalnia, aki azt nagyrészt készpénzben rögtön felvette. Amennyiben a II.r. vádlott cége olyan összegű pénzzel rendelkezett, mint amelyet állított az okiratok átadásával, nem magyarázható, a fentebb hivatkozott levelezés szerint miért kellett még valakinek 100.000 eurót fizetnie.

[67] Szemben a védői érveléssel releváns az a viber beszélgetés is, amelyre a másodfokú bíróság az ítélet [29] bekezdésben, az elsőfokú bíróság a [78] bekezdésben utalt. Bár a cselekmény utáni beszélgetésről van szó, következtetés vonható le a II.r. vádlott elkövetéskori tudattartalmára is. A beszélgetés arról szól, hogy tudta, hogy amíg a váltó nem jár le, nincs megállapítható bűncselekmény, addig a felelőségre vonás is kitolódik. Azt is közli a II.r. vádlott a beszélgetésben, hogy „név4nek vissza kell adnom (a váltót), hogy lássa, hogy nem szerepel többé sehol.”

[68] Terhelt2 II.r. vádlott tudatában volt annak is az elsőfokú bíróság által a [79] bekezdésben helyesen rögzítettek szerint, hogy „nem ő (név4) küldi a swiftet... ő csak megkéri, hogy küldjék el, aztán odaballag a borítékokkal”.

[69] Szemben a védői érveléssel levonható az a következtetés, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok irathű, teljes értékelésével és megfelelő logikai következtetéssel II.r. vádlott bűnösségére kellett következtetést vonni. Helytelen az az érvelés, hogy ebben a körben bármilyen további bizonyítás szükségeltetett volna. Az a körülmény, hogy szakértőnek mondható név6 tanú szerint az okirat az alaki követelményeknek megfelelt és valós tőke állt mögötte, nem perdöntő bizonyíték, hiszen a bizonyítási eljárásban ennek ellenkezője bizonyosodott be az elfogadott bizonyítékok alapján. név7 tanú pedig szemben a védői állítással éppen arról számolt be, hogy informális úton nem is tudott volna a bankszámla kezelésről, ott lévő tőkéről, fedezetről meggyőződni, mert csak bank adhat banknak hivatalos választ, különben a banktitok sérülne. Az, hogy e tanú is megerősítette a fedezet tényét, a tanúvallomás nem megfelelő, iratellenes értékelése a védő részéről.

[70] II.r. vádlottat bírói bizonyossággal megállapíthatóan jogtalan haszonszerzés végett megtévesztés szándéka vezette, ezzel a sértettnek közvetett tettesként kárt okozott. E következtetés viszont kizárja azt is, hogy őt valaki más megtévesztette volna, tévedés jogcímén sem hozható vele szemben felmentő ítélet.

[71] Azt is helytállóan fejtette ki a törvényszék, hogy Terhelt2 II.r. vádlott miért közvetett tettesként felel a cselekményért. Nincs jelentősége, hogy II.r. vádlott a sértettet, név3t nem ismerte, hiszen a közvetett tettség lényege az, hogy tévedésben levő személy által, az ő felhasználásával valósította meg a cselekményt. (Btk. 13.§ (2) bekezdés)

[72] Annak sincs jelentősége, hogy az ügyész a vádirati tényállás alapján tettesként vádolta II.r. vádlottat, az elkövetői alakzat tekintetében a bíróság nincs a vádhoz kötve.

[73] Terhelt2 II.r. vádlottat a másodfokú bíróság helytállóan mondta ki bűnösnek a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő csalás büntetében mint közvetett tettest (Btk.13.§ (2) bekezdés) valamint a Btk. 345. §-ába ütköző, a Btk.6.§ (2) bekezdésében írtak szerint folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében.

[74] A vagyon elleni cselekmény vonatkozásában utalni szükséges a Btk. 459.§ (6) bekezdés d) pontjára, mely szerint a kár különösen nagy, ha ötvenmillió-egy és ötszázmillió forint közötti, ezen érték alapozza meg a Btk. 373.§ (1) és (5) bekezdés a) pont szerinti minősítést a vagyon elleni cselekmény tekintetében.

[75] A halmazati büntetés kiszabását meghatározó körülmények a másodfokú ítéletben helyesen kerültek felsorolásra.

[76] A bűnösségi körülményekhez, valamint a cselekmény tárgyi súlyához illeszkedően helyesen szabta ki a törvényszék a II.r. vádlott büntetését, annak enyhítésére a jelentős időmúlás ellenére sem volt indok. A másodfokú bíróság a büntetés mértékének meghatározásakor, valamint annak próbaidőre történő felfüggesztésekor az időmúlás enyhítő körülményt már nyomatékkal értékelte, a másodfokú elbírálási 8 hónap telt el, mely jelentősnek nem mondható.

[77] Helyes a szabadságvesztés büntetés börtön fokozatban történő meghatározása, valamint a feltételes szabadságra bocsáthatósággal kapcsolatos rendelkezés is esetleges végrehajtás esetére. Az egyszerűsített felülvizsgálat körébe tartozó rendelkezések közé tartozó elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés helyes.

[78] A harmadfokú bíróság tévesnek találta ugyanakkor a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség összegére vonatkozó törvényszéki rendelkezést. A pártfogó ügyvéd, az ügygondnok és a kirendelt védő részére megállapítható díjról szóló 32 /2017.(XII.27.) IM rendelet 7. § (1), (2) és (3) bekezdésének helyes értelmezése alapján a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség számításánál a védő jelenléti díjához

felkészülési díjként 1.400 forint (óradíj 20 %-a) helyett 21.000 forintot kellett volna meghatározni, ezért a helyes védői díj összegét a harmadfokú bíróság 28.000 forintban állapította meg. Ezen összeg egy óra jelenléti díjat és a hivatkozott rendelet 7.§ (3) bekezdése szerinti felkészülési díjat, a 21.000 forintot tartalmazza arra is tekintettel, hogy az ügyben korábban meghatalmazott védő járt el, a kirendelt védő a másodfokú eljárásban került kirendelésre.

[79] Felhívja az ítéltábla a másodfokú bíróságot, hogy a kirendelt védő részére a 28.000 forint és az általa megállapított 8.400 forint különbözetét a védő részére utalja ki.

[80] A fent írtakra tekintettel érdemi tanácsülésen a másodfokú bíróság határozatát az ítéltábla a Be.624.§ (1) bekezdése szerint részben megváltoztatta, egyebekben annak helyes indokainál fogva a 623.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[81] Bár a harmadfokú tanácsülésre a kirendelt védő a fellebbezés írásbeli indokolását előterjesztette, a hivatkozott rendelt 9.§ (2) bekezdése szerint további felkészülési díjat részére megállapítani nem kellett. E jogszabályhely szerint az elsőfokú bíróság az ügydöntő határozat meghozatalakor rendelkezik a felkészülési díj 7.§ (3) bekezdésében meghatározott legkisebb összegét el nem érő részének a megfizetéséről. Ha ezt követően a büntetőeljárás folytatódik, a továbbiakban a bíróság a 7.§ (2) bekezdésében írt felkészülési díjról (jelenléti díj 20 %-a) mindaddig nem rendelkezik, amíg ezen felkészülési díjak összege el nem érte a felkészülési díj 7.§ (3) bekezdésében meghatározott legkisebb összegét.

város1, 2025. október hó 16.

dr. Magócsi István
a tanács elnöke

dr. Fatalin Judit
előadó bíró

dr. Kósa Zsuzsanna
bíró

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2025. február hó 21. napján kelt 31.Bf.8612/2024/10. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 2.Bhar.139/2025/9. számú ítéletével eszközölt változtatással 2025. október hó 16. napján jogerőre emelkedett.

város1, 2025. október hó 16. napján

dr. Magócsi István

a tanács elnöke

